

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache

judcători – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Coseric Ruslan, de avocatul Mardari Iosif în numele inculpatului Corlăteanu Vadim, de avocatul Kovaliov Timur în numele inculpatului Coseric Ruslan, de avocatul Iftodi Elvira în numele inculpatului Iațco Alexandr, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți din 03 iulie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui

Corlăteanu Andrei Vadim, *născut la 19 august 1959, originar și domiciliat în mun. Bălți, str. 31 August, nr. 63/65*

Coseric Ruslan Boris, *născut la 12 iulie 1978, originar din s. Struzovca, r-nul Glodeni și domiciliat în mun. Bălți, str. Colesov, nr. 19/80*

Iațco Alexandr Vasili, *născut la 10 august 1967, originar și domiciliat în mun. Bălți, str. Necrasov, nr. 25 A*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.08.2013 – 03.07.2015;

Instanța de apel: 18.08.2015 – 27.01.2016;

Instanța de recurs: 09.06.2016 – 14.09.2016.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 03 iulie 2015, **Corlăteanu Andrei Vadim, Coseric Ruslan Boris și Iațco Alexandr Vasili** au fost recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, cu stabilirea următoarelor pedepse:

- lui **Corlăteanu Andrei Vadim** i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani și 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip închis;

- lui **Coseric Ruslan Boris** i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executare în penitenciar de tip închis;

- lui **Iațco Alexandr Vasili** i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de Oboroc Lucia a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța civilă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Iațco Alexandr Vasili, urmărind scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, împreună cu Corlăteanu Vadim, Ruslan Coseric și alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă, acționînd cu o intenție unică, folosindu-se de un plan bine organizat, organizatorul căreia a fost Gorobivski Victor și care coordona acțiunile tuturor participanților la comiterea infracțiunii și le dirija, în perioada de timp cuprinsă între lunile septembrie-decembrie a anului 2011, a participat la încheierea mai multor contracte fictive de vânzare-cumpărare a apartamentului amplasat pe str. 31 August 63/65, mun. Bălți, ce aparținea cu drept de proprietate comună în devălmășie Ludmillei Corlăteanu și lui Corlăteanu Vadim, folosindu-se inițial de o procură eliberată de notarul Pădurari Corina din numele lui Corlăteanu Vadim pe numele lui Iațco Alexandr, cu dreptul de a vinde apartamentul dat, eliberată în baza consimțămîntului lui Corlăteanu Vadim și a declarației ilegale a acestuia privind lipsa persoanelor ce ar putea pretinde asupra proprietății ce constituie obiectul infracțiunii întocmită pe propria răspundere a lui Corlăteanu Vadim.

Continuîndu-și acțiunile sale criminale, în baza planului inițial întocmit, coordonîndu-și acțiunile sale cu Corlăteanu Vadim, Ruslan Coseric și alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă și cu consimțămîntul ultimilor, a înregistrat, dreptul de proprietate asupra apartamentului amplasat pe str. 31 August 63/65, mun. Bălți pe numele său, după ce în una din zilele lunii decembrie 2011 împreună cu Gorobivski Victor prin intermediul cunoscuților comuni a făcut cunoștință cu potențialul cumpărător al apartamentului, Lucia Oboroc și obținînd încrederea ei, prin înșelăciune a convins-o pe ultima că la un preț avantajos și în condiții avantajoase ar putea să procure un apartament cu trei odăi.

În scopul continuării intenției sale criminale, Alexandr Iațco, coordonîndu-și acțiunile sale cu Corlăteanu Vadim, Ruslan Coseric și alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă și cu consimțămîntul ultimilor, s-a prezentat ca proprietar al apartamentului și împreună cu Coseric Ruslan, care s-a prezentat ca fratele ultimului, acționînd de comun acord cu Corlăteanu Vadim, care a asigurat accesul liber în apartament pentru ei și pentru cumpărător, urmărind scopul dobîndirii ilicite a bunurilor Luciei Oboroc, i-au prezentat ultimei apartamentul și au negociat condițiile de vânzare-cumpărare a apartamentului inclusiv și prețul acestuia.

La data de 21.12.2011, în scopul dobîndirii ilicite a banilor de la Lucia Oboroc, cu consimțămîntul celorlalți participanți la infracțiune, sub pretextul vinderii apartamentului sus menționat, Alexandr Iațco, sub condiția nesurvenirii efectelor juridice a unei înstrăinări a imobilului sus nominalizat, cunoscînd cu certitudine, că el nu este proprietarul legal al apartamentului și că acolo locuiește familia Corlăteanu, ilegal a încheiat cu Lucia Oboroc, contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului menționat mai sus, care a fost autentificat de către notarul Popovici Maria, în rezultat obținînd în mod ilegal bani în sumă de 17000 Euro, care conform cursului valutar BNM în acea perioadă de timp, au constituit 262559,9 lei.

Disponînd în mod liber de banii obținuți din vânzarea ilegală a apartamentului, împreună cu Victor Gorobivski, Vadim Corlăteanu, Ruslan Coseric și alte persoane în privința cărora

urmărirea penală a fost disjunsă, ilegal, i-au însușit, iar ca consecință, i-au cauzat Luciei Oboroc o daună în proporții deosebit de mari.

3. Sentința nominalizată a fost contestată cu apeluri de către:

- *avocatul Elvira Iftodi în numele inculpatului Iațco Alexandr*, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Iațco Alexandr să fie achitat, pe motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea cerințelor apelanta a invocat că fapta inculpatului Iațco Alexandr a fost incorect încadrată juridic, or, în cadrul examinării cauzei s-a constatat că în acțiunile inculpatului Iațco Alexandr lipsește latura obiectivă și cea subiectivă a infracțiunii de escrocherie. De la bun început inculpatul Iațco Alexandr nu dorea să înșele pe cineva pentru a dobândi careva bunuri, ci a acționat cu bună-credință cu scopul de a primi un credit, intervenind ca garant în schema frauduloasă cum s-a aflat mai târziu. Despre faptul că Oboroc Lucia a fost înșelată a aflat mai târziu, când și a fost șantajat și amenințat cu răfuiala fizică. Iațco Alexandr nu s-a ascuns de partea vătămată, ci a mers la poliție și a declarat despre tot ce cunoștea pe cazul dat, în instanța de judecată neschimbându-și declarațiile.

A mai invocat că de către acuzare în afară de declarațiile părții vătămate, nu au fost prezentate probe care ar demonstra vinovăția lui Iațco Alexandr de săvârșirea escrocheriei, și că banii au fost însușiți anume de către acesta.

A susținut că prin respingerea demersului inculpatului privind audierea martorilor, care în opinia acestuia ar elucida circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei, i-a fost încălcat dreptul la apărare și la un proces echitabil. Acuzarea nici nu a înaintat demers privind audierea martorilor principali al acestui dosar.

- *avocatul Natalia Dragan în numele inculpatului Coseric Ruslan*, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Coseric Ruslan, să fie achitat.

În motivarea cererii înaintate apelanta a invocat că prima instanță nu a luat în considerare motivele invocate de apărare, acestea fiind apreciate critic și respinse ca nefondate. Instanța de judecată nu a apreciat just probele suficiente, directe, utile, care în ansamblu coroborează între ele și confirmă că inculpatul Coseric Ruslan nu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, nefiindu-i demonstrată vinovăția. Totalitatea probelor cercetate în cadrul ședințelor de judecată confirmă lipsa vinovăției lui Coseric Ruslan.

Nici un element al învinuirii cu referire la inculpatul Coseric Ruslan nu s-a confirmat prin probe pertinente, concludente, utile și veridice și care să colaboreze între ele. Coseric Ruslan nu a săvârșit nici o acțiune de înșelare și abuz de încredere față de Oboroc Lucia, fapt confirmat nemijlocit prin declarațiile părții vătămate depuse atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată. Din declarațiile acesteia rezultă, că Coseric Ruslan nu a avut nici o participație la procesul de vânzare-cumpărare a apartamentului în litigiu, lipsind dovezi ce ar confirma învinuirea înaintată, precum că Coseric Ruslan ilegal a însușit banii Luciei Oboroc, în sumă de 17 000 Euro prin acțiuni de înșelare și abuz de încredere, care s-au soldat cu cauzarea unui prejudiciu în proporții deosebit de mari. Aceste circumstanțe au fost confirmate de Iațco Alexandr, care a declarat că în timpul când au arătat apartamentul Luciei Oboroc, Coseric Ruslan stătea în coridor, nu participa la discuții și la negocieri.

Coseric Ruslan nu a primit de la Oboroc Lucia suma de 17 000 Euro pentru apartamentul în cauză. Astfel, apelanta afirmă că lipsesc elementele ce ar confirma existenta laturii obiective a infracțiunii de escrocherie în acțiunile lui Coseric Ruslan.

- *avocatul Iosif Mardari în interesele inculpatului Corlăteanu Vadim*, care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Corlăteanu Vadim, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivare apelantul a indicat că învinuirea înaintată lui Corlăteanu Vadim nu și-a găsit confirmare, nici un element al învinuirii nu s-a confirmat în acțiunile acestuia, nefiind prezentate în acest sens de către acuzare probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar corobora între ele.

A mai indicat apelantul că Corlăteanu Vadim nu a întreprins nici o acțiune de înșelare a Luciei Oboroc, ceea ce se confirmă prin declarațiile părții vătămate depuse la urmărirea penală și în instanța de judecată, din care rezultă că Corlăteanu Vadim nu a participat la procesul de căutare a cumpărătorului, la demonstrarea apartamentului, la determinarea costului și la vânzarea-cumpărarea acestuia. Această împrejurare este confirmată și de către Iașco Alexandr și Coseric Ruslan, care au comunicat că în timpul demonstrării apartamentului Luciei Oboroc, Corlăteanu Vadim aștepta în barul „Picnic”.

La fel, Corlăteanu Vadim nu a primit de la Lucia Oboroc suma de 17000 Euro, astfel nefiind confirmată învinuirea înaintată - dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune.

Nu a fost demonstrată nici prezența laturii subiective și anume, intenția lui Corlăteanu Vadim de a înșela partea vătămată Oboroc Lucia, cu scopul de a dobândi în mod ilegal de la aceasta suma de 17000 euro.

Apelantul a mai invocat că în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei în prima instanță lui Corlăteanu Vadim nu i-au fost eliberate actele procedurale de către organul de urmărire penală și instanța de judecată, astfel fiindu-i încălcat dreptul prevăzut la art. 16 Cod de procedură penală. Acestuia nu i-a fost înmînată traducerea în limba rusă a ordonanței din 05.03.2013, prin care i-a fost înaintată învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, a ordonanței din 16.03.2015 de concretizare a învinuirii. Mai mult ca atât, apelantul consideră că cea din urmă ordonanță este ilegală, așa cum normele procesual-penale nu prevăd instituția concretizării învinuirii, iar sentința de condamnare a fost emisă, avînd la bază învinuirea concretizată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2016 apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Pentru a pronunța decizia adoptată instanța de apel a reținut că judecînd cauza penală, prima instanță, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui Coseric Ruslan, Iașco Alexandr, Corlăteanu Vadim în comiterea infracțiunii incriminate, precum și privitor la încadrarea acțiunilor acestora în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a subliniat că prima instanță, în actul judecătoresc contestat, a clarificat rolul fiecărui inculpat la participarea comiterii infracțiunii de escrocherie. În acest sens, pot fi reținute declarațiile depuse la urmărirea penală de către Iașco Alexandr în calitate de bănuț.

Conform acestor declarații, Corlăteanu Vadim era acea persoană care asigura accesul persoanelor în apartamentul din litigiu, pentru a fi vizualizat de către potențialii cumpărători. Aceasta se desprinde din faptul că Corlăteanu Vadim posedă cheile de la acest apartament și chiar în declarațiile sale acesta indică că cheile erau doar la el, nefiind transmise altor persoane. Ulterior, în declarațiile sale, Iațco Alexandr indică, că după ce Corlăteanu a deschis ușa de la apartament, a plecat în barul „Piknik” unde era și Gorobivski, iar el (Iațco) cu Coseric Ruslan s-au ridicat în apartamentul în cauză, pentru a-l demonstra Luciei Oboroc și fiicei sale. După ce au văzut apartamentul, Coseric Ruslan a început negocierea referitor la prețul apartamentului, la ce Lucia Oboroc a comunicat că poate oferi doar 18000 euro. Coseric s-a îndepărtat și telefonându-l pe Gorobivski i-a comunicat despre suma de bani de care dispune Oboroc, după care Gorobivski i-a indicat să accepte oferta. De asemenea, Iațco Alexandr a relatat, că pentru ajutorul de a vinde apartamentul, Gorobivski i-a promis lui Coseric Ruslan bani în sumă de 500-600 euro. Depunând aceste declarații, Iațco Alexandr și-a recunoscut vina în infracțiunea incriminată și a recunoscut că a participat în acțiuni ilegale.

De asemenea, instanța de apel a evidențiat că latura obiectivă a escrocheriei se exprimă prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, în cazul din speță - prin înșelăciune. Elementul material se realizează prin acțiunea de dobândire ilicită a bunurilor, fiind întregit cu acțiunea de înșelăciune. Prin dobândire ilicită a bunurilor legiuitorul are în vedere un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține, pentru sine sau pentru altul, transmiterea voită în proprietate, posesiune, detenție a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau dreptului asupra acestora, în cazul dat - bani în sumă de 17000 euro.

Înșelăciunea întrunește în sine variate metode, procedee și tehnici de operare ale făptuitorului - denaturarea informațiilor despre sine, despre apartenența de firmă și posibilitățile financiare; dezinformarea victimei privitor la marfa, contraprestație, calitate, preț, echivalent etc; utilizarea unor împrejurări, echipamente, documente fictive sau false; ascunderea unor informații, fapte, împrejurări obligatorii pentru comunicare victimei ș.a.; în funcție de circumstanțele faptei, înșelăciunea poate lua forma scrisă de realizare, verbală, electronică sau alta, fapt care nu are relevanță pentru existența infracțiunii de escrocherie. În speță, părții vătămate Lucia Oboroc i-a fost insuflată versiunea, precum că apartamentul se vinde de urgență, că tranzacția poate fi încheiată timp de o zi, întrucât stăpînul urmează să plece peste hotare, Iațco Alexandr prezentându-se ca fiind stăpînul apartamentului, iar Coseric Ruslan ca fiind verișorul acestuia. Prin înșelăciune făptuitorul induce victima în eroare, îi creează o falsă reprezentare a realității, indiferent de mijloacele utilizate, pentru a realiza transmiterea voită, sub incidența sa ori a altei persoane, a bunului sau dreptului asupra lui, ce aparține celui supus manoperelor frauduloase.

Deci, Luciei Oboroc i s-au transmis actele, care de altfel erau fictive, pentru a fi verificate, urmărindu-se scopul de a-i crea aluzia că încheind contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului și achitînd suma de bani va deveni proprietarul apartamentului.

Latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie se manifestă prin vinovăție în forma intenției directe, dat fiind că făptuitorul acționează în mod fraudulos în scopul dobîndirii, pentru sine sau pentru altul, a unei valori materiale străine. De aici rezultă netemeinicia argumentelor invocate în cererile de apel, precum că banii primiți de la Lucia Oboroc în sumă de 17000 euro, Iațco Alexandr nu i-a luat pentru sine, ci i-a transmis lui Gorobivski Victor, la fel fiind neîntemeiate argumentele precum că în momentul transmiterii banilor de la Lucia Oboroc lui Iațco Alexandr, nu au fost prezenți Corlăteanu Vadim și Coseric Ruslan, și careva sume de bani aceștia nu au primit.

Netemeinicia acestor argumente rezidă din faptul, că inculpații au acționat cu un singur scop - dobândirea ilicită de la Oboroc Lucia a sumei de 17000 euro, fapt ce a fost demonstrat pe parcursul examinării cauzei, iar chestiunea referitoare la modalitatea și cuantumul împărțirii acestor mijloace bănești, instanța de apel a considerat-o irelevantă cazului, care nu redă importanță calificării faptelor comise de către inculpații Iațco Alexandr, Corlăteanu Vadim și Coseric Ruslan.

Din cele analizate, instanța de apel a conchis că inculpații, fiecare având rolul său în această schemă frauduloasă, cu o intenție unică, cu scopul dobândirii ilicite a banilor Luciei Oboroc, prin folosirea unui plan bine organizat, au încheiat mai multe contracte fictive de vânzare-cumpărare a apartamentului în litigiu, după care fiind obținută încrederea Luciei Oboroc, ultima fiind convinsă că îl procură la un preț avantajos și în condiții avantajoase, la data de 21.12.2015 a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului între Oboroc Lucia și Iațco Alexandr, în pofida faptului că apartamentul în cauză nu-i aparținea legal ultimului. Banii obținuți în urma acestei tranzacții inculpații i-au însușit, cauzându-i Luciei Oboroc un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

- *inculpatul Coseric Ruslan*, care fără a invoca vreun temei din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu dispunerea achitării acestuia. În vederea motivării recursului declarat, inculpatul a relatat că nu are nici o tangență cu infracțiunea comisă de fapt de către Iațco Alexandr și Corlăteanu Vadim. Susține că nu a fost la locul de muncă a părții vătămate pentru a duce careva negocieri, însă a fost prezent în apartamentul lui Corlăteanu Vadim, la rugămintea acestuia de a supraveghea apartamentul pentru a nu i se sustrage careva obiecte din imobil. Ulterior, a părăsit apartamentul, deoarece a fost telefonat de soția sa, care îl aștepta jos împreună cu fiica. Discuția purtată cu Iațco Alexandr și Oboroc Lucia nu a ascultat-o, întrucât se afla în altă odaie, și cu atât mai mult nu a primit bani de la inculpați pentru acțiunile sale;

- *avocatul Mardari Iosif în numele inculpatului Corlăteanu Vadim*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea cerințelor înaintate, recurentul a formulat următoarele motive:

- prin înaintarea unei învinuiri de concretizare la data de 16.03.2015, formulată prin ordonanța procurorului din 02.02.2015, s-a comis o încălcare a normelor procesual-penale, dat fiind că în legea procesual-penală nu se conține noțiunea de „concretizare a învinuirii”, fapt ce a constituit încălcarea drepturilor fundamentale ale lui Corlăteanu Vadim la apărare, cu atât mai mult că această ordonanță nu a fost înmînată inculpatului în limba rusă, pe care o posedă și o utilizează zi de zi. Afirmația instanței de apel, precum că ordonanța din 02.02.2015 a fost înmînată inculpatului Corlăteanu Vadim în limba rusă nu se confirmă prin înscrisurile procesuale ale ședințelor de judecată, cât și prin existența la materialele cauzei penale a ordonanței în limba rusă în care să fie prezentă semnătura lui Corlăteanu Vadim ce confirmă înmînarea acesteia;

- a fost încălcat dreptul la apărare a lui Corlăteanu Vadim prin aceea că procurorul nu și-a exercitat atribuțiile sale de acuzator în prima instanță, dat fiind că nu și-a prezentat acuzarea în pledoaria sa în fața instanței de judecată, astfel, inculpatul Corlăteanu Vadim nu a cunoscut poziția acuzării vis-a-vis de învinuirea incriminată lui la urmărirea penală, în raport cu probele cercetate în ședința de judecată și astfel a fost pus în fața imposibilității de a-și determina poziția certă de

apărare față de o învinuire formulată de acuzator ca rezultat al examinării cauzei penale de către instanța de judecată. În același timp instanța de apel nu s-a expus asupra acestui motiv invocat de apărare și în apel;

- concluziile din decizia instanței de apel asupra vinovăției lui Corlăteanu Vadim în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal nu rezultă din aprecierea obiectivă și multiaspectuală a probelor administrate pe cauză;

- Corlăteanu Vadim nu a primit de la Oboroc Lucia suma de 17 000 Euro pentru apartamentul nr. 65 de pe str. 31 august, 63 din or. Bălți. După cum a declarat Oboroc L. în instanța de judecată, banii în sumă de 17 000 Euro ea i-a transmis lui Iațco Alexandr, cu care a încheiat contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului vizat. Acest fapt este confirmat atât de Iațco A., cât și de notarul Popovici Maria. Ultima a confirmat instanței de judecată că la momentul semnării de către părți a contractului de vânzare-cumpărare, în prezența notarului au fost transmiși 17 000 euro, iar 1000 euro urmau să fie transmiși pînă la data de 01.02.2012;

- *avocatul Kovaliov Timur în numele inculpatului Coseric Ruslan*, care invocînd temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care Coseric Ruslan să fie achitat, pe motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea recursului recurentul a invocat următoarele motive:

- probele administrate pe cauza penală și circumstanțele stabilite de către instanțele de fond, denotă cert că în acțiunile lui Coseric Ruslan lipsește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, cu atât mai mult că acuzarea nu a putut demonstra intenția lui Coseric Ruslan de a o înșela pe Oboroc Lucia;

- decizia instanței de apel nu conține o analiză și concluzii care ar demonstra vinovăția lui Coseric Ruslan, prin probe concludente, pertinente, utile și veridice care să coroboreze între ele;

- inculpatul Iațco Alexandu a declarat că banii primiți pentru apartament la notar, suma de 17 000 euro, i-a transmis lui Gorobivski Victor, după ce au ieșit de la notar, în automobilul de culoare albă, de model Opel Astra în care se afla Fluieram Vladimir și șoferul automobilului.

Astfel, se constată cu certitudine că la transmiterea banilor în sumă de 17 000 euro au participat Iațco Alexandr, Gorobivski Victor și Fluieram Vladimir, iar Coseric Ruslan nu a primit careva bani din suma de 17 000 euro, de aici rezultînd că poziția acuzării cu privire la dobîndirea ilicită de către Coseric Ruslan a bunurilor altei persoane prin înșelăciune nu și-a găsit confirmarea în cadrul urmăririi penale și în cadrul judecării cauzei penale.

Concomitent, art. 6 (2) CEDO obligă printre altele, că îndeplinindu-și funcțiile sale, instanța să nu pornească de la ideea preconcepută, că persoana acuzată a comis acțiunea incriminată, obligația de a prezenta dovezi revenind procurorului și orice dubii fiind în favoarea acuzatului (cauza Barbera, Messegue și Jabardo vs Spania).

- *avocatul Iftodi Elvira în numele inculpatului Iațco Alexandr*, care invocînd temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor judecătorești, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului au fost punctate următoarele considerente:

- prima instanță a respins demersul inculpatului Iațco A. privind audierea martorilor solicitați de el în cadrul judecării cauzei, care ar dovedi faptul că Iațco A. nu a însușit banii transmiși de către partea vătămată pentru sine. Ulterior, prin cererea de apel s-a solicitat admiterea

demersului inculpatului privind audierea martorilor indicați în demers deoarece, inculpatului prin refuzul de a audia martorii, de către prima instanță, i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, drept prevăzut de art. 6 CEDO și art. 8 Cod de procedură penală. Instanța de apel, la rîndul său nu s-a pronunțat asupra acestui motiv invocat în apel, contrar prevederilor art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală;

- decizia instanței de apel este bazată pe declarațiile rupte din context ale lui Iațco A., fără a se face o analiză amplă și a se da o apreciere corectă probei date în coroborare cu alte probe din dosar contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală. Așadar, instanța de apel indică în motivarea deciziei că Iațco A., a primit de la Oboroc Lucia, 17000 euro, pe care i-a dat în mîină lui Gorobivski V., care se afla în automobilul „ Opel Astra” de culoare albă, în ziua cînd era întocmită procura generală. Această declarație dovedește faptul că Iațco A. nu a însușit banii;

- instanțele de fond nu au dat o apreciere corectă nici declarațiilor lui Iațco A., prin care se demonstrează că el a acționat cu bună-credință, cu scopul de a-l ajuta pe Corlăteanu V. de a obține un credit, fiind indus de toți participanții în eroare, care folosindu-se de situația familială grea a lui Iațco A., precum și de naivitatea lui (el muncind cinstit și nefiind judecat anterior), l-au înșelat promițîndu-i că au de gînd să vîndă apartamentul, ulterior să-i restituie Luciei Oboroc banii. În acest sens, în acțiunile inculpatului Iațco A., nu au fost întrunite elementele infracțiunii de escrocherie, lipsind elementul material și latura subiectivă.

7. Pe marginea recursurilor declarate au prezentat referință procurorul în Procuratura de nivelul Curții Supreme de Justiție și partea vătămată Oboroc Lucia, care au solicitat respingerea recursurilor, cu menținerea deciziei.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

În corespundere cu prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, este stipulat că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise în cazul cînd: instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau atunci cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizînd aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate. Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Ținînd seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că hotărîrile instanțelor de fond sînt legale și întemeiate, iar instanța de apel, menținînd soluția primei instanțe, la examinarea apelului a respectat întocmai prevederile art. 414 alin. (2) și (6) Cod de procedură penală.

Așadar, cu referire la recursul declarat de către inculpatul Coseric Ruslan, prin care recurentul afirmă faptul că nu are nici o tangență cu tranzacția de vânzare-cumpărare încheiată între partea vătămată și Iașco Alexandr, deoarece nu a fost la locul de muncă a părții vătămate pentru a duce careva negocieri, iar prezența sa în apartamentul de pe str. 31 August 63/65, mun. Bălți, este una pur întâmplătoare, acesta fiind rugat de către Corlăteanu Vadim de a se duce în apartament pentru a supraveghe să nu-i fie sustrate niște bunuri din imobil.

Colegiul penal consideră argumentul vizat ca fiind unul declarativ, întrucât partea vătămată a declarat în instanțele de fond că la data de 20.11.2011, aflându-se la serviciu, de ea s-au apropiat 2 persoane: Iașco Alexandr și Coseric Ruslan, ultimul prezentându-se sub numele de Serghei (f.d. 158, vol. V, f.d. 84, verso, vol. VI). Aceste declarații, care au fost consecvente se combat cu afirmațiile recurentului, care încearcă să camufleze implicarea sa în comiterea infracțiunii de escrocherie, cu scopul de a evita tragerea la răspundere penală.

La fel, vinovăția inculpatului Coseric Ruslan în comiterea faptei incriminate se mai confirmă prin declarațiile martorului Cristina Oboroc, fiica părții vătămate, care a fost prezentă în ziua când apartamentul le-a fost demonstrat și a declarat că: „*împreună cu mama sa au plecat să vadă un apartament, unde le aștepta Iașco Alexandr și un bărbat. Iașco și Ruslan povesteau despre apartament și promiteau că îl vor lăsa cu mobilă.*” (f.d. 84, verso, vol. VI). Aceste declarații confirmă faptul că Coseric Ruslan s-a implicat în negocierea imobilului, mai mult de atât, tot din declarațiile depuse de partea vătămată reiese că acesta s-a retras la bucătărie, unde a telefonat o anumită persoană pentru a concretiza prețul apartamentului, atunci când Oboroc Lucia a comunicat că are doar suma de 18 000 euro (f.d. 84, verso, vol. VI).

În această ordine de idei, instanța de recurs constată cu certitudine că inculpatul Coseric Ruslan a contribuit la negocierea apartamentului, adică a înfăptuit o parte a laturii obiective a escrocheriei, iar acest fapt este suficient pentru ca persoana să fie trasă la răspundere penală în baza art. 190 Cod penal. Tot aici, Colegiul penal reține că argumentul prin care se susține că Coseric Ruslan nu a primit nici o parte din banii însușiți de la partea vătămată este neîntemeiat, or această circumstanță nu contează la încadrarea juridică a infracțiunii de escrocherie.

Cu privire la recursul declarat de avocatul Mardari Iosif în numele inculpatului Corlăteanu Vadim, se susține că prin înaintarea unei învinuiri de concretizare la data de 16.03.2015, formulate prin ordonanța procurorului din 02.02.2015, s-a comis o încălcare a normelor procesual-penale, dat fiind că în legea procesual-penală nu se conține noțiunea de „concretizare a învinuirii”, fapt ce a constituit încălcarea dreptului la apărare a inculpatului Corlăteanu Vadim, cu atât mai mult că această ordonanță nu a fost înmînată acestuia în limba rusă, pe care o posedă și o utilizează zi de zi. Afirmația instanței de apel, precum că ordonanța din 02.02.2015 a fost înmînată inculpatului Corlăteanu Vadim în limba rusă nu se confirmă prin înscrisurile procesuale ale ședințelor de judecată cât și de existența la materialele cauzei penale a ordonanței în limba rusă în care să fie prezentă semnătura lui Corlăteanu Vadim ce confirmă înmînarea acesteia.

Critica menționată Colegiul penal o considerată nefondată deoarece ordonanța din 02.02.2015 de concretizare a învinuirii vizează doar învinuirea înaintată inculpatului Iașco Alexandr, prin urmare nu poate fi vorba de o încălcare a drepturilor fundamentale la apărare ale lui Corlăteanu Vadim. De asemenea, în ședința din 16.03.2015 procurorul a solicitat instanței de apel de a înmîna ordonanța din 02.02.2015, în trei exemplare, pentru fiecare inculpat. Tot în cadrul aceleiași ședințe de judecată, inculpații au solicitat traducerea ordonanței în limba rusă. În legătură cu acest fapt, instanța de apel a dispus amînarea ședinței de judecată pentru 03.04.2015, punînd în

sarcina procurorului expedierea în adresa inculpaților a ordonanței nominalizate cu traducere în limba rusă (f.d. 44, vol. V).

Ședința din data de 03.04.2016 a fost amînată pentru 24.04.2015, pe motiv că inculpații nu au fost escortați. Ulterior, în cadrul ședinței de judecată 24.04.2015, instanța de apel a concretizat dacă inculpații au primit ordonanța din 02.02.2015 tradusă în limba rusă, iar aceștia au răspuns afirmativ la întrebarea instanței de judecată (f.d. 63, vol. V). Astfel, Colegiul penal conchide că lipsa ordonanței traduse în limba rusă la materialele cauzei, nu poate fi interpretată ca inexistența sau neînținerea acesteia inculpaților.

Este considerat neîntemeiat și argumentul potrivit căruia a fost încălcat dreptul la apărare a lui Corlăteanu Vadim prin aceea că procurorul nu și-a exercitat atribuțiile sale de acuzator în prima instanță, dat fiind că nu și-a prezentat acuzarea în pledoaria sa în fața instanței de judecată, astfel, inculpatul Corlăteanu Vadim nu a cunoscut poziția acuzării vis-a-vis de învinuirea incriminată lui la urmărirea penală, în raport cu probele cercetate în ședința de judecată, fiind pus în fața imposibilității de a-și determina poziția certă de apărare față de o învinuire formulată de acuzator ca rezultat al examinării cauzei penale de către instanța de judecată, or, acuzatorul de stat exercită învinuirea prin actul de sesizare a instanței de judecată, iar inculpatului și apărătorului acestuia i se aduce la cunoștință învinuirea înaintată, în baza căreia aceștia își pot forma poziția de apărare. Lipsa discursului procurorului la materialele cauzei nu echivalează cu încălcarea dreptului la apărare al inculpatului, întrucît la faza susținerilor verbale, procurorul a susținut învinuirea în sensul declarat în rechizitoriu.

Ce ține de alegația potrivit căreia decizia instanței de apel nu conține o analiză, apreciere și concluziile care ar demonstra vinovăția lui Coseric Ruslan, prin probe concludente, pertinente, utile și veridice care să coroboreze între ele, Colegiul penal reamintește că chestiunea de apreciere a probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanțelor de fond. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar, instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Referitor la critica prin care se susține că Corlăteanu Vadim nu a primit de la Oboroc Lucia suma de 17 000 euro pentru apartamentul nr. 65 de pe str. 31 august, 63 din or. Bălți, Colegiul penal menționează că s-a expus deja asupra aspectului dat pe marginea recursului declarat de către inculpatul Coseric Ruslan.

Cît privește recursul declarat de avocatul Kovaliov Timur în numele inculpatului Coseric Ruslan, se reține că recurentul invocă lipsa intenției inculpatului de a o înșela pe partea vătămată, Oboroc Lucia. Acest argument este neîntemeiat, deoarece instanța de apel just a menționat că inculpații, avînd o intenție unică, cu scopul dobîndirii ilicite a banilor Luciei Oboroc, prin folosirea unui plan bine organizat, au încheiat mai multe contrare fictive de vânzare-cumpărare a apartamentului în litigiu, după care fiind obținută încrederea Luciei Oboroc, ultima a fost convinsă că la un preț avantajos și cu condiții avantajoase poate procura acest apartament. Ulterior la data de 21.12.2015, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului între Oboroc Lucia și Iațco Alexandr, în pofida faptului că apartamentul în cauză nu-i aparținea legal lui Iațco Alexandr.

Ce ține de critica prin care se afirmă că instanța de apel nu a dat o apreciere corectă probelor administrate pe dosar, alegația în cauză a fost tratată cu ocazia motivării recursului declarat de avocatul Mardari Iosif în numele inculpatului Corlăteanu Vadim, și din acest motiv, Colegiul penal nu se va expune repetat asupra acesteia.

Alegația recurentului privind lipsa intenției inculpatului de a dobândi ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune, deoarece inculpatului nu i-a fost transmisă suma de 17 000 euro este respinsă ca nefondată, deoarece prin prisma probelor administrate pe cauză, a fost dovedit faptul că Coseric Ruslan a participat împreună cu Iațco Alexandr la negocierile privind vânzarea-cumpărarea apartamentului de str. 31 August 63/65, mun. Bălți, iar această împrejurare denotă că Coseric Ruslan a contribuit la executarea unei părți a laturii obiective a infracțiunii de escrocherie, prin înșelarea părții vătămate cu referire la legalitatea tranzacției care urma să aibă loc.

Astfel, în speța dată nu poate constitui temei de achitare motivul neînșurării bunurilor altei persoane, or pentru a încadra juridic fapta infracțională prevăzută la art. 190 Cod penal este suficientă realizarea înșelăciunii.

Ce ține de recursul declarat de avocatul Iftodi Elvira în numele inculpatului Iațco Alexandr, recurenta invocă faptul că prin cererea de apel s-a solicitat admiterea demersului inculpatului privind audierea martorilor, care ar putea confirma faptul că banii primiți de către Iațco A. de la partea vătămată au fost transmiși altor persoane, însă, de către prima instanță, i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, drept prevăzut de art. 6 CEDO și art. 8 Cod de procedură penală. Instanța de apel, la rîndul său nu s-a pronunțat asupra acestui motiv invocat și în apel, contrar prevederilor art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală.

Pe marginea acestei alegații, Colegiul penal constată că instanța de apel s-a expus în decizia adoptată la fila dosarului 86 vol. VI, unde a indicat că: „ *Latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie se manifestă prin vinovăție în forma intenției directe, dat fiind că făptuitorul acționează în mod fraudulos în scopul dobîndirii, pentru sine sau pentru altul, a unei valori materiale străine. De aici rezultă netemeinicia argumentelor invocate în apel, precum că banii primiți de la Lucia Oboroc în sumă de 17 000 euro Iațco Alexandr nu i-a luat pentru sine, ci i-a transmis lui Gorobivski Victor.*”

Tot aici, este necesar de menționat că potrivit practicii judiciare constante a CtEDO, Curtea a notat că instanța nu este întotdeauna datoare să analizeze separat fiecare susținere a părților, pufînd selecta sau grupa argumentele utile în soluționarea cauzei, dar ignorarea completă a acestora echivalează cu lipsirea părții de un veritabil acces la justiție.

La cele enunțate mai sus, instanța de recurs consideră că instanța de apel a motivat suficient hotărîrea adoptată, fără a ignora și argumentul invocat de către recurentă în apelul declarat.

Cu privire la argumentele prin care se susține că în baza probelor administrate nu a fost dovedită intenția inculpatului Iațco Alexandr de a o înșela pe partea vătămată, el însuși fiind indus în eroare de ceilalți inculpați referitor la natura tranzacției, Colegiul penale le apreciază critic, fiind pur declarative și invocate cu scopul de a se evita tragerea la răspundere penală a inculpatului pentru infracțiunea comisă.

Concluzionînd asupra punctelor de reper expuse în prezenta decizie la criticile formulate de către recurenți, Colegiul penal constată că erorile de drept invocate în recursurile de pe rol nu și-au găsit confirmare. Decizia instanței de apel corespunde tuturor rigorilor prevăzute la art. 414-418 Cod de procedură penală, iar în conținutul acesteia au fost expuse detaliat motivele adoptării

soluției pronunțate, prin prisma probelor administrate care coroborează între ele, astfel încât nu este semnalizat nici un dubiu referitor la vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate prin actul de învinuire.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Coseric Ruslan, de avocatul Mardari Iosif în numele inculpatului Corlățeanu Vadim, de avocatul Kovaliov Timur în numele inculpatului Coseric Ruslan, de avocatul Iftodi Elvira în numele inculpatului Iațco Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui **Corlățeanu Andrei Vadim, Coseric Ruslan Boris și Iațco Alexandr Vasili**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 octombrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru